

Allergie bij huisdieren

Artuvetrin[®]
Therapie

Wat is allergie en hoe kan
het worden behandeld?

Wat is allergie?

Net als mensen kunnen huisdieren ook allergisch zijn. Het immunologisch mechanisme dat hieraan ten grondslag ligt is in basis gelijk aan dat bij mensen.

Allergie is een aandoening waarbij het immuunsysteem van je huisdier een abnormale reactie geeft op alledaagse niet schadelijke stoffen. Je huisdier komt in aanraking met deze stoffen, ook wel allergenen genoemd, door het inademen of tijdens het eten en drinken, maar in de meeste gevallen door direct contact tussen het allergeen en de huid.

Na de eerste blootstelling herkent en markeert het lichaam deze allergenen als een lichaamsvreemde stof. Vervolgens komen bepaalde stoffen vrij die een allergische reactie veroorzaken.

Hoe krijgt mijn huisdier een allergie?

Allergieën kunnen erfelijk zijn, maar kunnen zich ook ontwikkelen na herhaalde blootstelling aan bepaalde stoffen. Bij de meeste huisdieren ontstaan de eerste allergische symptomen tussen het 1e en 3e levensjaar.

Verschillende soorten allergie

Sommige huisdieren hebben meerdere allergieën, bijvoorbeeld atopie en voedselallergie. De symptomen van de verschillende soorten allergieën kunnen erg op elkaar lijken. Dit maakt het vaak moeilijk hierin onderscheid te maken.

Atopie

Gevoeligheid voor pollen, mijten, schimmels en huidschilfers van andere dieren

Voedsel-allergie

Gevoeligheid voor componenten van het voer, zoals bijvoorbeeld kip

Vlooiën-allergie

Gevoeligheid voor het speeksel van vlooiën

Contact-allergie

Gevoeligheid voor materialen als plastic, linoleum en verf

Geneesmiddelen-allergie

Gevoeligheid voor antibiotica en anti-parasitaire en andere geneesmiddelen

Wat zijn de klachten bij allergie?

De meest voorkomende klacht bij allergie is jeuk, wat kan leiden tot:

Plaatsen waar jeuk veel voorkomt zijn op de buik, poten, staartbasis, kop – met name rond de ogen, bek en oren. Soms worden waterige ogen, niezen en hoesten waargenomen.

Allergische klachten kunnen gedurende het hele jaar aanwezig zijn of alleen tijdens een bepaald seizoen. Dit is afhankelijk van het allergeen dat de allergische reactie veroorzaakt. Pollen veroorzaken seizoensgebonden klachten, terwijl mijten het hele jaar klachten veroorzaken.

- Krabben, bijten en kauwen op de huid
- Veelvuldig wrijven van de kop
- Veelvuldig wassen
- Verlies van haar
- Terugkerende oorinfecties

Hoe weet ik of mijn huisdier allergisch is?

Naast allergie zijn er nog vele andere oorzaken van jeuk en krabben. Om een allergie vast te stellen zal de dierenarts eerst andere mogelijke oorzaken moeten uitsluiten.

De dierenarts zal infecties veroorzaakt door vlooiën, mijten (zoals schurft en demodex), bacteriën, gist en schimmels moeten uitsluiten. Dit lijkt wellicht veelomvattend, maar het is absoluut noodzakelijk dat deze infecties correct worden gediagnosticeerd en behandeld voordat een allergie kan worden vastgesteld.

Wanneer andere mogelijke oorzaken zijn uitgesloten en de klachten blijven bestaan, dan is de volgende stap het vaststellen of uitsluiten van een **voedselallergie** door middel van een voedsel-eliminatie onderzoek. Wanneer voedsel wordt uitgesloten als oorzaak van de klachten, dan kan een **atopie** worden gediagnosticeerd.

Huidproblemen met vergelijkbare symptomen moeten eerst worden uitgesloten

Mijn huisdier heeft een voedsel-allergie, wat nu?

De meest voorkomende allergenen die een voedselallergie veroorzaken bij honden zijn rundvlees, kippenvlees, tarwe en melkeiwitten. In de meeste gevallen zijn deze componenten al langere tijd onderdeel geweest van hun voeding.

Symptomen kunnen op elke leeftijd ontstaan, maar in veel gevallen worden de eerste klachten gezien op 1-jarige leeftijd. Symptomen van voedselallergie zijn hoofdzakelijk het hele jaar door aanwezig (niet seizoens-gebonden).

Naast de typische symptomen van allergie, hebben 10% tot 15% van de honden met voedselallergie ook maag-darm klachten, zoals braken, diarree, gewichts-verlies en buikpijn.

Hoe kan het worden vastgesteld?

De enige manier om voedselallergie vast te stellen is door middel van een voedsel-eliminatie onderzoek.

Dit onderzoek bestaat uit het introduceren van nieuw voer (ook wel eliminatiedieet genoemd) en moet 6-8 weken worden gebruikt. Wanneer hierna een merkbare verbetering optreedt, dient het vorige (oude) voer weer gebruikt te worden voor maximaal 3 weken. Op deze manier wordt gekeken of de klachten weer terugkeren.

Indien dit het geval is, dan wordt wederom het nieuwe voer gebruikt. Wanneer je huisdier dan weer herstelt van de klachten, dan is de diagnose voedselallergie bevestigd.

Het is belangrijk dat je hond tijdens het voedsel-eliminatie onderzoek geen lekkernijen, snacks of medicijnen met smaaktoevoeging gebruikt.

Welk nieuw voer kan ik geven?

Een voedsel-eliminatie onderzoek kan worden gedaan met zelfgemaakt voer of met commercieel verkrijgbaar voer met gehydrolyseerde eiwitten of voer met eiwitten die je huisdier nog niet eerder heeft gekregen. De keuze voor een bepaald eliminatiedieet is niet eenvoudig.

Commercieel verkrijgbare voedingen, zelfs met nieuwe eiwitten voor jouw huisdier, kunnen soms eiwitbronnen bevatten die niet op de verpakking staan vermeld. In twee onderzoeken werden niet nader gespecificeerde eiwitten in 83 - 90% van de geteste voeders gevonden.

In commercieel verkrijgbare voedingen die gehydrolyseerde eiwitten bevatten worden eiwitten gesplitst in kleine fracties om een reactie te voorkomen. Er zijn tegenstrijdige studies met betrekking tot de effectiviteit van gehydrolyseerde voedingen; 10% tot 40% van de patiënten die allergisch zijn voor het normale eiwit blijven klachten houden op de gehydrolyseerde variant hiervan.

Zelfgemaakt voer is daarom het meest betrouwbaar, maar tijdrovend en minder praktisch.

Hoe kan mijn huisdier worden behandeld voor voedselallergie?

Wanneer de diagnose voedselallergie is vastgesteld, dan is de enige behandeling het strikt vermijden van het voedsel of de ingrediënten die verantwoordelijk zijn voor de reactie. ● ●

Mijn huisdier heeft atopie, wat nu?

Atopie is één van de meest voorkomende en belangrijke soorten allergie bij huisdieren. Tussen 3% en 15% van de honden¹ en 12,5 % van katten² heeft last van atopie (ook wel atopische dermatitis genoemd).

Het is een erfelijke vorm van allergie op stoffen uit de omgeving zoals pollen van planten (grassen, kruiden en bomen), huisstof- en voedermijten, schimmels en huidschilfers.

In het algemeen treden de eerste klachten op voor het 3e levensjaar, maar ook oudere honden krijgen ermee te maken.

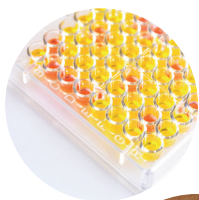
Honden die het hele jaar klachten hebben zullen hoofdzakelijk allergisch zijn voor allergenen die binnenshuis voorkomen. (bijv. huisstofmijt, voedermijt, huidschilfers en schimmels). Seizoensgebonden klachten duiden voornamelijk op een allergie voor pollen (allergenen die buitenshuis voorkomen). Vaak heeft een huisdier een allergie voor meer dan één van deze allergenen.

Bepaalde rassen lijken een hoger risico te hebben op het ontwikkelen van een atopie:

• Lhasa Apso	• Boxer	• Poedel	• Cairn Terriër
• Schnauzer	• Labrador	• West Highland	• Jack Russel
• Elzasser	• Golden Retriever	• White Terriër	• Fox Terriër ³

Hoe wordt de diagnose gesteld?

De diagnose atopie wordt gesteld, als alle andere huidaandoeningen met soortgelijke symptomen (inclusief voedselallergie) zijn uitgesloten en als allergische klachten nog steeds aanwezig zijn.

De volgende stap is om erachter te komen welke allergenen verantwoordelijk zijn voor de allergische klachten. Dit kan worden bepaald door middel van een bloedtest en/of een huidtest.

De dierenarts kan een bloedmonster bij je huisdier afnemen en naar een laboratorium sturen voor analyse op de hoeveelheid antistoffen in het bloed.

Een andere optie is om een huidtest uit te voeren. Hierbij worden kleine hoeveelheden van verschillende allergenen in de huid geïnjecteerd en wordt de huidreactie geëvalueerd.

Beide testen of een combinatie hiervan zijn goede opties.

Hoe kan mijn huisdier worden behandeld voor atopie?

De meest effectieve behandeling van atopie is het strikt vermijden van de allergenen die verantwoordelijk zijn voor de klachten. Echter is dit in de praktijk meestal geen optie. Het is lastig om niet met allergenen zoals huisstofmijt, gras- en boompollen in aanraking te komen, maar met name bij een allergie voor meerdere allergenen is het een ware uitdaging de bron te vermijden.

Er zijn een aantal medicijnen die op de korte termijn helpen om de allergische klachten van je huisdier onder controle te krijgen, zoals corticosteroiden, cyclosporine, oclacitinib en lokivetmab. Deze medicijnen zijn een goede optie om klachten (jeuk) te beheersen, met name in het begin.

Ze behandelen echter de oorzaak van de allergie niet. Dit betekent dat je huisdier allergisch blijft en dat het immuunsysteem nog steeds reageert op allergenen. Ook hebben veel van deze medicijnen bijwerkingen en kunnen andere gezondheidsproblemen 'maskeren' waardoor deze moeilijker zijn vast te stellen en te behandelen (bijvoorbeeld oorinfecties).

Op dit moment is de enige behandeling die de oorzaak van atopie aanpakt, allergeen specifieke immunotherapie. Immunotherapie is een medische behandeling waarbij zeer kleine hoeveelheden van allergenen (pollen, mijten, schimmels enz.)

Allergeen specifieke immunotherapie is de enige behandeling die de oorzaak van de atopie aanpakt

waarvoor je huisdier allergisch is onderhuids (subcutaan) worden geïnjecteerd in toenemende hoeveelheid. Het doel is de respons van het immuunsysteem zodanig te veranderen, dat dit minder gevoelig of zelfs ongevoelig wordt voor deze allergenen. Hierdoor zullen de allergische reactie en symptomen afnemen of verdwijnen alsmede de noodzaak voor andere korte termijn medicatie.

Immunotherapie is veilig en effectief en kan langdurig gebruikt worden⁴.

Nadat is vastgesteld welke allergenen de klachten veroorzaken door middel van onze allergietesten, kan een specifieke, op maat gemaakte immunotherapie worden geproduceerd.
– Artuvetrin® Therapie.

Wat is Artuvetrin® Therapie?

Artuvetrin® Therapie is een speciaal voor jouw huisdier samengestelde immunotherapie dat bestaat uit de allergenen die verantwoordelijk zijn voor de allergische klachten van je huisdier. Het is een geregistreerd diergeneesmiddel dat moet worden voorgeschreven door de dierenarts.

Artuvetrin® Therapie is de enige geregistreerde immunotherapie in Europa*.

*Geregistreerd in Nederland

Wat kan je verwachten?

Artuvetrin® Therapie is effectief bij ongeveer 75% van de behandelingen⁵. Bij de meeste huisdieren wordt een verbetering gezien binnen enkele maanden, maar het kan tot 12 maanden duren voordat de behandeling resultaat laat zien.

Bij aanvang van de behandeling kan het nodig zijn om korte termijn symptoom bestrijdende medicatie naast de Artuvetrin® Therapie behandeling te geven om er zeker van te zijn dat je huisdier zich prettig voelt en geen last heeft van allergische klachten. Raadpleeg je dierenarts wat de beste manier is om de jeukklachten te beheersen tijdens deze fase.

Bij ongeveer 10% van de behandelde honden wordt gezien dat de jeuk in eerste instantie toeneemt en weer wegeeft 1-2 dagen na de injectie.

Omdat therapietrouw erg belangrijk is, wordt het aanbevolen tijdig, tenminste 30 dagen voordat een nieuwe flacon nodig is, contact op te nemen met je dierenarts voor een vervolgkuur.

Hoe begint een behandeling met Artuvetrin® therapie?

Lees de bijsluiter vóór gebruik.

De eerste dosering bedraagt 0,2 ml. Hierna wordt de dosering langzaam volgens een schema opgehoogd tot een maximum onderhoudsdosering van 1 ml. In sommige gevallen gaat dit behandel-schema te snel. Wanneer dit het geval is, dan is het mogelijk om in overleg met de dierenarts hiervan af te wijken.

Wanneer de onderhoudsdosering van 1 ml (na 13 weken) is bereikt, dan wordt de kuur voortgezet met maandelijkse injecties van deze onderhoudsdosering. De frequentie van de onderhoudsdosering kan worden aangepast voor optimale beheersing van de symptomen.

Aanbevolen schema	Dosering
Week 1	0,2 ml
2 weken later (week 3)	0,4 ml
2 weken later (week 5)	0,6 ml
2 weken later (week 7)	0,8 ml
3 weken later (week 10)	1,0 ml
3 weken later (week 13)	1,0 ml
4 weken later (week 17)	1,0 ml
4 weken later (week 21)	1,0 ml

De inhoud van de flacon Artuvetrin® Therapie is voldoende voor een kuur van 10 maanden.

Mogelijke bijwerkingen

Immunotherapie is een van meest veilige behandelopties voor lange termijn behandeling van allergie. Hoewel zeldzaam, blijft de kans op een allergische reactie op de injectie bestaan. Daarom moet je huisdier altijd gedurende 30 minuten na de injectie worden geobserveerd. Neem altijd contact op met de dierenarts in geval van ernstige bijwerkingen.

Hoe kan ik de resultaten van immunotherapie interpreteren?

Uiteraard reageert ieder huisdier verschillend op medicijnen. Artuvetrin® Therapie heeft een bewezen effectiviteit waarbij 75% van de huisdieren verbetering laat zien na aanvang van de behandeling.

Het kan enkele maanden duren voordat een significante verbetering optreedt. Daarom wordt het aanbevolen om de behandeling tenminste 12 maanden vol te houden voordat kan worden vastgesteld of het de beste manier is om de allergie van je huisdier onder controle te krijgen.

Een klein percentage van de huisdieren reageert onvoldoende op de behandeling. In dat geval is het extra belangrijk om nauw samen te werken met je dierenarts. Vlooiën, voedselallergie, secundaire huidinfecties of andere factoren kunnen mede-oorzaak zijn van het gebrek aan verbetering op de behandeling. Het is daarom belangrijk om

regelmatig controle bezoeken in te plannen bij de dierenarts, in het bijzonder in het eerste behandeljaar. Soms is het nodig om de dosering of het doseerinterval aan te passen. Wanneer vermoed wordt dat je huisdier nieuwe allergieën heeft ontwikkeld, kan het goed zijn om opnieuw een diagnostische test te doen.

De allergieconditie van ieder huisdier is uniek. Daarom dient de dosering en het doseerinterval afgestemd te worden op de reactie van je huisdier op de behandeling. Nauwe samenwerking met je dierenarts biedt de beste kans voor een veilige en langdurige verlichting van allergie.

Wat is nog meer mogelijk om de allergie van mijn huisdier onder controle te krijgen?

Een multimodale aanpak voor de allergie van je huisdier is belangrijk. Samen met Artuvetrin® Therapie kunnen een aantal andere producten helpen om de conditie van je huisdier te verbeteren.

Optimaliseren van de omgevingsfactoren

Het vermijden van contact met allergenen is de meest effectieve manier om de klachten te verminderen. Hoewel het onmogelijk is om de meeste allergenen te vermijden, zijn er toch een aantal preventieve opties beschikbaar.

Pet's Relief® ALLERGONE is een innovatieve allergeen-neutraliserende spray ontwikkeld om de blootstelling aan huisstofmijtallergenen te verminderen. Na gebruik geeft het gedurende 5 maanden bescherming.

Supplementen ter ondersteuning van een gezonde huid

In het algemeen wordt aangenomen dat er bij atopie sprake is van een defect in de huidbarrière van je huisdier. Hierdoor dringen allergenen gemakkelijker door de huid en veroorzaken klachten. Voedingssupplementen kunnen bijdragen aan een verbetering van de huidbarrière⁶.

Pet's Relief® ATOPI-3 is een compleet en uitgebalanceerd aanvullend dieetvoeder dat essentiële vetzuren (omega-3), Vitamine A, Vitamine C, Vitamine E, Zink en MSM (methylsulfonylmethaan) bevat. Het is speciaal ontwikkeld voor het behoud van een gezonde huidbarrière en ondersteuning van herstel van de beschadigde huid en vermindering van huidirritaties.

Wassen

Wassen kan helpen bij het verlichten van jeuk en het verwijderen van omgevingsallergenen van de huid van je huisdier. Het is belangrijk om hiervoor de juiste shampoo te gebruiken omdat bij frequent wassen de huid kan uitdrogen als het verkeerde product wordt gebruikt.

Referenties

- 1 Hillier et al. Vet. Immunol. Path 81 (2001) 147-151
- 2 Ravens et al. Vet. Derm. Volume 25 Issue 2 (2014)
- 3 Sousa et al. Vet. Immunol. Path 81 (2001) 153-157
- 4 Griffin et al. Vet. Immunol. Path. 81 (2001) 363-383
- 5 Willemse. Tijdschr. Diergeneesk. Deel 129 (2004) 402-408
- 6 Logas D et al. Vet Dermatol. (1994) 5 (3) 99-104

